Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 29. sierpnia 1914.

225.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 28. sierpnia 1914

o ubezpieczeniu pensyjnem funkcyonaryuszy.

Na zasadzie § 14. ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Postanowienia rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 138, o ubezpieczeniu pensyjnem funkcyonaryuszy, normujące warunki istnienia oraz zakres praw ubezpieczonych do renty nieudolności i renty wdowiej, dodatków na wychowanie i jednorazowej odprawy (§§ 5. do 10., 12. do 21. i 24., ustęp ostatni), mają zastosowanie także do wypadków ubezpieczenia, zaszłych między dniem 1. sierpnia a dniem 1. października 1914.

Pod każdym innym względem, w szczególności także co do warunków istnienia i co do zakresu praw ubezpieczonych do zwrotu premii jakoteż w sprawie obliczania rezerw premiowych, które mają być zwracane, pozostają bez zmiany postanowienia, wydane w artykule V. rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 138, a dotyczące rozpoczęcia się mocy obowiązującej tego rozporządzenia.

§ 2.

Powszechny Zakład pensyjny dla funkcyonaryuszy jest obowiązany na wniosek podmiotów, odpowiadających za ubezpieczenia zastępcze, przyjąć do ubezpieczenia wzajemnego ogół ubezpieczonych przez nich funkcyonaryuszy z najniższym wymiarem świadczeń, przewidzianych w rozporządzeniu cesarskiem z dnia 25. lipca 1914, Dz. u. p. Nr. 138, jakoteż w niniejszem rozporządzeniu cesarskiem, a to pod następującymi warunkami:

1. Wniosek musi być zgłoszony najpóźniej do dnia 15. września 1914 w Powszechnym Zakładzie pensyjnym dla funkcyonaryuszy lub w jednem z jego biur krajowych z podaniem wszystkich dat, potrzebnych do obliczenia rezerw premiowych i nie może być później cofnięty.

2. Ubezpieczenie wzajemne rozpoczyna się z dniem zgłoszenia wniosku w Zakładzie pensyjnym lub w jednem z jego biur krajowych i ma obejmować wszystkie te osoby, obowiązane do ubezpieczenia, dla których odnośna instytucya zastępcza jest w powyższym czasie właściwa, względnie będzie właściwa później.

3. Instytucya zastępcza winna przekazać Powszechnemu Zakładowi pensyjnemu dla funcyonaryuszy taką rezerwę premiową, jaka ze względu na ogół reasekurowanych musiałaby się znajdować w chwili rozpoczęcia się ubezpieczenia wzajemnego w razie bezpośredniego ubezpieczenia w Zakładzie pensyjnym. Spełnienie tego obowiązku przekazania rezerwy można odroczyć aż do dnia 1. stycznia 1916 za opłatą przez instytucyę zastępczą 4procentowych odsetek. Urządzenie zastępcze musi jednakowoż udzielić w tym względzie dostatecznego zabezpieczenia w ciągu 14. dni po zawiadomieniu go przez Zakład pensyjny o wysokości przekazać się mającej kwoty, gdyż w razie przeciwnym może Zakład pensyjny odstąpić od ubezpieczenia wzajemnego tak, jakby ono wcale nie było zawarte.

4. Instytucya zastępcza winna uiszczać Zakładowi pensyjnemu od chwili rozpoczęcia się ubezpieczenia wzajemnego za ogół reasekurowanych najniższe premie ustawowe. Premie przypadające za miesiąc, w którym ubezpieczenie wzajemne się rozpoczęło, należy rozdzielić w odpowiednim stosunku pomiędzy instytucyę zastępczą i Zakład pensyjny.

5. Instytucya zastępcza nie może wypowiedzieć ubezpieczenia wzajemnego, zawartego na zasadzie powyższych postanowień w Powszechnym Zakładzie pensyjnym dla funkcyonaryuszy, bez przyzwolenia tego Zakładu.

§ 3.

Służbodawca, który w ciągu jednego roku po dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia cesarskiego spowoduje przeniesienie swych funkcyonaryuszy do Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyonaryuszy albo do zakładu zastępczego w Zakładzie pensyjnym reasekurowanego albo też dokona w Powszechnym Zakładzie pensyjnym reasekuracyi swych funkcyonaryuszy, ubezpieczonych przez zawarcie umów zastępczych, może później ubezpieczyć funkcyonaryuszy swych ze skutkiem prawnym tylko w takiej instytucyi zastępczej, która jest sama reasekurowana w Powszechnym Zakładzie pensyjnym dla funkcyonaryuszy.

Minister spraw wewnętrznych może drogą rozporządzenia wydać bliższe przepisy w sprawie ubezpieczenia wzajemnego całego ogółu instytucyi zastępczych w Powszechnym Zakładzie pensyjnym dla funkcyonaryuszy.

§ 4.

Przewidziane w § 2. ubezpieczenia wzajemne nie podlegają zezwoleniu po myśli § 71., ustawy z dnia 16. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1907.

§ 5.

Spory w sprawie ważności prawnej ubezpieczenia wzajemnego po myśli niniejszego rozporządzenia, w szczególności w sprawie pytania, czy zabezpieczenie, zaofiarowane Powszechnemu Zakładowi pensyjnemu dla funkcyonaryuszy według § 2., punkt 3., jest wystarczające, rozstrzyga Ministerstwo spraw wewnętrznych.

Zresztą mają zastosowanie co do właściwości do rozstrzygania sporów, wynikłych z takich ubezpieczeń wzajemnych między Powszechnym Zakładem pensyjnym dla funkcyonaryuszy a instytucyami zastępczemi, postanowienia § 77. rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 138.

§ 6.

Pierwsza zmiana statutu Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyonaryuszy, potrzebna z powodu zmiany ustawy z dnia 16. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1907, może być dokonana rozporządzeniem Ministra spraw wewnętrznych.

§ 7.

Wykonaniem niniejszego rozporządzenia cesarskiego, które wejdzie w życie w dniu ogłoszenia, zajmie się Mój Minister spraw wewnętrznych w porozumieniu z innymi interesowanymi Ministrami.

Wiedeń, dnia 28. sierpnia 1914.

Franciszek Józef wł.

Stürgkh wł. **Georgi** wł.
Hochenburger wł. **Heinold** wł.
Forster wł. **Hussarek** wł.
Trnka wł. **Schuster** wł.
Zenker wł. **Engel** wł.
Morawski wł.